

Pécsi Tudományegyetem
Bölcsészettudományi Kar
Nyelvtudományi Doktori Iskola
Alkalmazott Nyelvészet Doktori Program

Fekete Tamás

Historical Code-Mixing and Hybrid Place-Names in England
(Történeti kódkeveredés és hibrid helynevek Angliában)

Doktori disszertáció téziséje

Témavezető: Dr. habil Hegedűs Irén
egyetemi docens
Anglisztika Intézet
Angol Nyelvészeti Tanszék

Pécs
2017

1. Kutatói kérdések és a disszertáció célja

A disszertáció célja az Angliában előforduló hibrid helynevek korpuszalapú vizsgálata. A dolgozat újdonságát az adja, hogy egyrészt a helyneveket mint a nyelv szerves részeit kezeli, nem pedig mint a nyelvvel valamiféle speciális viszonyban levő, azon felül álló elemeket. Másrészt korpuszalapú megközelítést alkalmaz a helynevek vizsgálatára, ami a szakirodalomban eddig nem volt jellemző kutatási irányvonal. Harmadrészt a disszertáció fő elméleti keretét a történeti kódváltás területe adja, amelyben ezidáig szinte kizárólag mondattani folyamatokra koncentrált tanulmányok születtek, a dolgozat pedig az összetett szavak szintjén vizsgálja a kódváltás folyamatát. Végezetül pedig az elemzésben a helyneveket elhomályosult összetételekként kezelem, bemutatva fonológiai és morfológiai változásait is.

A vizsgálathoz megfogalmazott kutatói kérdések két csoportra bonthatók: a szakirodalmi és elméleti áttekintés során megválaszolandókra valamint az empirikus korpuszelemzés során megválaszolandókra. Mindkét csoportba három-három kérdés tartozik.

Az elméleti kérdések a következők:

- (1) Hogyan különíthető el egymástól a lexikai kölcsönzés (jövevényszavak) és a történeti kódváltás folyamata? Hogyan építhető be a történeti kódváltás egy szinkron elméleti keretbe? Szükség van-e egyáltalán a két folyamat éles különválasztására?
- (2) Vannak-e olyan szintjei a nyelvnek amelyeket nem érint a kódváltás (fonológia, morfológia)? Hogyan lehet a hibrid helynevekben megfigyelhető kognáta-helyettesítést (ld. Townend 2002) a kódváltás elméleti keretében leírni? Hogyan jelenik meg a kognáta-helyettesítés a hibrid helynevekben?
- (3) Hogyan lehet a hibrid helynevek kialakulását a történeti kódváltás és a történeti szociolingvisztika elméleti keretében elemezni?

Az empirikus kutatáshoz kapcsolódó kérdések pedig a következők:

- (4) Hogyan befolyásolja a kódváltás kimenetelét és a hibrid helynevek keletkezését a hibridizációban részt vevő nyelvek között fennálló rokonsági és szociolingvisztikai kapcsolat?

- (5) Hogyan jelenik meg a történeti kódváltás az angliai hibrid helynevekben és milyen rendszerszerűségek figyelhetők meg?
- (6) Milyen hibridizációs folyamatok figyelhetők meg az angliai helynevek esetében és ezek mit árulnak el a kódváltásról és a nyelvi kontaktusokról amelyek keretében a helynevek keletkeztek?

2. A kutatás elméleti háttere

A kutatás elméleti háttérét két fő téma köré lehet csoportosítani: a kódváltással illetve kódkeveredéssel foglalkozó tanulmányok valamint a helynevek és elhomályosult összetételek nyelvi jellemzőit vizsgáló tanulmányok köré. Mivel a rendelkezésre álló szakirodalomban kevés szó esik a hibrid helynevekről, és a fogalom pontos definícióját sem adják meg kellő részletességgel, a disszertációban saját munkadefiníciót fogalmaztam meg. Azon helyneveket tekintem hibrideknek a szó szűk értelmében, amelyekben az egyik tag a másik tagtól eltérő nyelvből származik, és ez az idegen tag nincsen integrálva a másik nyelvbe illetve jövevényszóként sincs jelen az adott nyelv szókincsében. Tágabban vett értelmezésben viszont az integráció hiánya és a jövevényszóként való jelenlét nem kizáró tényezők, tehát olyan helynevek is hibridnek tekinthetők amelyekben az idegen tag már integrálódott a másik nyelvbe. A lényegi különbség, hogy csak a szűk meghatározás engedi meg a kódváltást és kódkeveredést.

Fontos megjegyezni, hogy a kódváltás és a lexikai kölcsönzés rokon folyamatok, amelyeket leginkább az idegen elemek előfordulási gyakorisága tud egymástól elkülöníteni. Ennek értelmében a jövevényszavak gyakran előforduló elemek, amelyek az egynyelvű beszélők szókincsében is megtalálhatók, viszont azok a szavak amelyek kódváltással kerülnek a beszélő megnyilatkozásaiba általában csak kétnyelvű (vagy többnyelvű) beszélők szókincsében találhatók meg. Ezen felül a kódváltott szavak formális szinten nincsenek integrálva a nyelvbe.

A kódváltás („code-switching”) és a kódkeveredés („code-mixing”) fogalmának meghatározására számtalan tanulmány született már, azonban a szakirodalomban még mindig nincs teljes konszenzus arról, hogy pontosan mit tekintünk kódváltásnak és mit kódkeveredésnek. Az általánosan elfogadott közelítő meghatározás értelmében kódváltásnak az tekintendő, amikor egy adott megnyilatkozáson belül a beszélő két (vagy akár több) különböző nyelv struktúráit használja párhuzamosan, és a váltások mondatok között nagyrészt elkülönülten szerepelnek („intersentential code-switching”, mondatok közötti kódváltás).

Ezzel szemben a kódkeveredés alapja ugyanez a folyamat, azonban a váltás nem mondatok között hanem mondatokon belül történik. A hibrid helynevek esetében is kódkeveredésről beszélhetünk, ami nem mondatokon hanem összetett szavakon belül történik.

A kódkeveredés fő elméleti háttérét Muysken (2000) három kategóriája adja, melyek: beszúrás („insertion”), váltakozás („alternation”) és kongruens lexikalizáció („congruent lexicalization”). A beszúrás során egy idegen nyelvből bizonyos elemeket, általában önálló szavakat vagy csoportokat, a másik nyelv szerkezetébe illesztnek be a beszélők a célnyelvi szerkezetekbe integrálva. Váltakozás során nagyobb, magasabb szintű összetevőket (pl. akár egész mondatokat) illesztnek be a beszélők a célnyelvbe, integráció nélkül, általában mondatonként váltakoztatva a nyelveket. Kongruens lexikalizáció pedig általában olyan nyelvek között jön létre, amelyek egymásnak közeli rokonai, gyakran kölcsönös érthetőség is fennáll közöttük valamint szerkezetileg nagyon hasonlítanak egymásra (éppen ez a fajta kódkeveredés gyakran fordul elő dialektusok között is). Ezen folyamat során a két nyelv közös, egymással átfedésben levő szerkezeteibe bármelyik nyelvből bekerülhetnek elemek a beszélők megnyilatkozásaiban. Ez a fajta kódkeveredés mondaton belül vagy szavakon belül történik. A disszertációban vizsgált esetekben az angol-skandináv hibrid helynevek nagy valószínűséggel kongruens lexikalizáció során keletkeztek, míg a többi típusú hibrid beszúrás útján jöhetett létre.

A kódváltás elemzéséhez segítségül hívtam még Myers-Scotton (1983, 1989) jelöltség modelljét („markedness theory”) és a mátrix nyelv (1993) elméletét. A jelöltség modell értelmében minden kétnyelvű megnyilatkozás során a beszélgetőpartnerek identitásaikat ütköztetik egymással az által hogy az adott nyelvi közösség kétnyelvűsége vonatkozó normáinak meg akarnak-e felelni vagy nem. Ez azt jelenti, hogy ha a közösségben elfogadott és elterjedt a kétnyelvűség és a kódváltás, akkor ha a beszélő kódváltást használ egy megnyilatkozásában akkor azzal nem szegi meg a nyelvi normát (tehát megnyilatkozása jelöletlen [„unmarked”) lesz) és nem sérül a pragmatikai értelemben vett homlokzata. Ugyanakkor ha egy közösségben nem elterjedt és nem normatív a kétnyelvűség akkor egy kódváltást tartalmazó megnyilatkozás jelöltté („marked”) válik, a beszélgetőpartnerek közötti viszony egyensúlya felborul. Ezen elmélet úgy függ össze a hibrid helynevekkel, hogy ha egy közösségben elterjedt a kétnyelvűség és normatív a kódváltás, akkor az így keletkezett helyneveket is el fogja fogani az adott közösség.

Myers-Scotton (1993) másik elmélete a mátrix nyelv modell pedig azt takarja, hogy minden kétnyelvű megnyilatkozásban van egy domináns nyelv (mátrix nyelv) amely a megnyilatkozás nyelvtani háttérét adja és amelyik a beszélő domináns nyelve, valamint egy

beágyazott nyelv („embedded language”) amelyikből az idegen elemeket a mátrix nyelve illeszti a beszélő.

A disszertációban vizsgált hibrid helynevek nyelvészeti hátterének alapja az a feltételezés, hogy ezek a toponímák valójában elhomályosult összetételek, amelyek keletkezésükkor szemantikailag áttetszőek voltak és a beszélők nem pusztán jelentés nélküli címkékként használták őket, hanem fontos leíró szereppel és árnyalatnyi különbségek kifejezésére is képes szemantikai tartalommal bírtak (vö. Hough 2012). A helynevek fejlődésük során (a többi elhomályosult szóösszetételhez hasonlóan) fokozatosan elveszítik a szemantikai kapcsolatot a bennük megtalálható szavak szabad megfelelőivel aminek következtében ugyanazok a hangváltozások és morfológiai változások zajlanak le bennük mint a nyelv többi szavában, viszont a helyneveket ezek a változások más módon és mértékben érintik, mint a szabad lexikai morfémákat (Clark 1991, Colman 1992, Coates 2006).

3. A korpusz bemutatása

Az empirikus kutatás alapját képező korpuszt kisméretű Ekwall (1980) klasszikus szótárából, nagyrészt pedig a mára új standarddá vált angol helynevek szótárából (Mills 2011), valamint Gillian Fellows-Jensen (1972, 1978, 1985) angliai skandináv helynevekkel foglalkozó regionális tanulmányaiból állítottam össze. A korpusz alapja egy XML dokumentum (Extensible Markup Language, kiterjeszhető jelölőnyelv) amelyet XSL transzformációk segítségével alakítottam adatokká. Az XML adatbázis legnagyobb előnye a testreszabhatósága, ugyanis a felhasználó által definiált tag-ekkel bármilyen típusú és jellegű információ kódolható. A korpuszban minden helynév esetében a következő adatokat kódoltam: név, első előfordulási alak, első előfordulás, jelentés, első tag („specific”), első tag nyelve, első tag típusa (pl. személynév, köznév, stb.), második tag („generic”), második tag nyelve, földrajzi régió amelyben a helynév előfordult, egyéb megjegyzések.

A korpuszban szereplő helynevek első 10%-át kézzel kódoltam, majd pedig a fennmaradó neveket nagyrészt automatizálva Mills (2011) szótárának digitális verzióját felhasználva az Excel 2016 segítségével. Az első 10%-os „próbakorpuszt” azért volt szükséges kézzel bevinni mert ilyen módon lehetőségem volt az automatizálás előtt felmerülő hibákat és hiányosságokat észre venni és javítani. A korpusz összesen 10.311 helynevet tartalmaz Anglia területéről, tehát skót, ír, cornwalli és walesi nevek nem szerepelnek benne. A korpuszt kvantitatív módszerekkel elemeztem, főként előfordulási gyakoriságot és type-

token arányokat számoltam. A korpusz összeállításához és elemzéséhez a Microsoft XML Notepad 2007-et, a Notepad++ 7.4.2-es verzióját, a TextPad 8.1.1-es verzióját, valamint a Microsoft Excel 2016-os verzióját használtam fel. A korpusz (és egyben a disszertáció) magját egy korábbi tanulmányom adja (Fekete 2015) melyben kizárólag angol-skandináv hibrid helynevekkel foglalkoztam, szintén korpuszalapú megközelítésben. Ott azonban még nem XML típusú korpuszsal dolgoztam, hanem egy Excel alapúval, amit a disszertációhoz készített korpuszba átkonvertáltam.

4. Az empirikus kutatás eredményei, konklúziók és kitekintés

A korpuszelemzésből kiderült, hogy az óészaki nyelven kívül az angollal kontaktusba kerülő egyik nyelv (azaz kelta, latin, francia) sem tudott érzékelhető és számottevő hatást kifejteni az angol helynevekre. Ennek oka a szubsztrátum és szupersztrátum hatásokban keresendő, valamint az egymással kapcsolatba kerülő nyelvek szerkezeti hasonlóságaiban. Az óangol nyelv a keltához képest szupersztrátum volt, tehát a kelta nyelvből nagyon kevés jövevényszó érkezett az angolba, azonban a kelta strukturális hatása jelentősnek mondható. Ezzel szemben a franciához képest az angol szubsztrátum volt, tehát a francia strukturális hatása kisebb volt, azonban kimagasló mennyiségű francia jövevényszót vett át az angol. A latin nyelv esetében pedig – Vennemann (2011) terminusával élve – „presztrátum” hatás érvényesült, vagyis a latin annak presztízse okán volt képes jelentős mértékben hatni az angolra ami főleg a szókölcsonzésekben jelenik meg. Annak ellenére, hogy a kelta nyelv szubsztrátum volt az óangolhoz képest, a fent említett három nyelv közül a kelta hatás jelenik meg legnagyobb mértékben az angol helynevekben. Az angol helynevekben előforduló kelta elem az esetek túlnyomó többségében folyónév vagy más természeti képződmény neve, tehát ezek a hibrid nevek úgy keletkeztek, hogy a benyomuló germánok átvették a kelta lakosság folyóneveit, amelyekhez később saját helynévképző elemeiket illesztették. Ezek a nevek is hibrideknek tekinthetők, azonban meg kell jegyezni, hogy a tisztán kelta helynevekkel ellentétben a kelta folyóneveknek szükségszerűen túl kellett élniük a germán hódítást, ugyanis azok a helyi természeti környezet szerves részét képezték.

Latin nevek elenyésző számban fordulnak elő a korpuszban (összesen 11 darab, ezek közül mindössze 3 hibrid), aminek oka, hogy az óangol nyelv beszélői nem voltak közvetlen kontaktusban a latin beszélőivel, az a nyelv csak presztrátumként volt jelen. Ezt az is megerősíti, hogy bár nagyon kevés latin név van a korpuszban, 110 esetben fordul elő, hogy egy már meglévő helynévhez latin kiegészítő elem társul. Ezek az elemek általában az adott

település „gazdájára” (pl. *episcopus* „püspök”, *regis* „király”) vagy méretére (pl. *magna* „nagy”) utalnak és céljuk a hasonló nevű települések megkülönböztetése egymástól. Összesen kilencféle latin nyelvű kiegészítő elem fordul elő a korpuszban, melyek főként az uralkodóosztály és az egyház szemantikai mezőjébe tartoznak. A latin presztrátum jellege abban mutatkozik meg, hogy a tipikusan latinhoz köthető (szociolingvisztikai értelemben vett) domaineek szavai jelennek meg kiegészítő elemként, valamint hogy a méret megjelölésére használható angol nyelvű szó helyett azok latin megfelelőjét használták.

A francia nevek szintén alacsony számban fordulnak elő (összesen 57 darab), melynek oka, hogy a normann hódítás (1066) után a teljes angolszász uralkodóosztályt normann franciák és szövetségeseik váltották le, amelyhez azonban nem társult migráció és számottevő letelepedés (ellentétben az óészaki hódítással). Annak ellenére, hogy a normann francia szupersztrátumként funkcionált az angolhoz képest, a helynevekre gyakorolt hatása nagyon csekély.

A legjelentősebb hatást az óészaki nyelv gyakorolta az óangol helynevekre. Ez abból is látható, hogy míg összesen 198 kelta-angol, 3 latin-angol, 17 francia-angol hibrid helynevet tartalmaz a korpusz, addig 596 skandináv-angol hibrid név található az adatbázisban. A jelentős skandináv hatás hátterében az áll, hogy egyrészt az óangol és az óészaki nyelv a kontaktus időtartama alatt nagyban hasonlított egymásra, feltételezhetően kölcsönös érthetőség és valamilyen szintű kétnyelvűség is fennállt a két csoport esetében, másrészt pedig a skandináv hódítás jelentős migrációval, letelepedéssel és az alsóbb társadalmi rétegek szükségszerű asszimilációjával járt. Ezen felül az óészaki nyelv bizonyos mértékben szupersztrátum volt az óangolhoz képest, azonban emellett adsztrátum hatás is megjelenik, tehát a két nyelv nagyrészt hasonló presztízst és státuszt képviselt a közösségben.

A korpuszelemzésből kiderül, hogy az egyes nyelvek egymáshoz képesti szociolingvisztikai és kontaktnyelvészeti viszonya befolyásoló hatással bír a helynevekben megjelenő hatásokra. A szubsztrátumnyelvek (jelen esetben kelta és a kelták előtti nyelvek) korlátozott lexikai hatás fejtenek ki a szupersztrátumaikra, azonban a helynevekben megjelennek folyónevek és más természeti képződmények neveivel. A szupersztrátumnyelv (jelen esetben francia) jelentős lexikai hatást fejt ki a szubsztrátumra, azonban csak elhanyagolható mértékben jelenik meg a helynevekben. Egyedül az adsztrátum képes jelentős hatást gyakorolni egy adott nyelv helynévkészletére, aminek oka a nyelvek hasonló presztízse és funkciója valamint hogy a másik nyelv beszélői nagy számban telepednek le az adott térségben. Ezen felül a két nyelv hasonlósága is elősegítette a hibrid helynevek kialakulását.

A kódváltás tekintetében megállapítható, hogy a skandináv-angol hibrid helynevek nagy részében beszélhetünk a kódváltás jelenségéről. Ez abban nyilvánul meg, hogy az érintett nevekben megtalálható óészaki helynévképzők közül két elem gyakorisága kimagasló (*bý* „falu” és *þorp* „másodlagos település”) a többi meredeken zuhanó tendenciát mutat, és sok képző csak egyszer fordul elő a korpuszban, ami nagy valószínűséggel kódváltásra és nem pedig lexikai kölcsönzésre utal. Azokban a helynevekben, amelyekben az első tag az óészaki nyelvből származik, a helynévképző pedig óangol ugyanez a tendencia figyelhető meg. A kelta hibrid nevek esetében is hasonló eloszlásról beszélhetünk, tehát nagy számú óangol helynévképző adódik a kelta folyónevekhez. A latin és normann francia nevek alacsony számából kifolyólag nem lehet teljes bizonyossággal megállapítani, hogy kódváltás vagy kölcsönzés történt-e, azonban valószínűsíthető, hogy ezek egyedi, elszigetelt esetek voltak.

Végezetül pedig néhány szó a téma további kutatási lehetőségeiről. A helynevekről, mint említettem, tudomásom szerint még nem készült korpusznyelvészeti elemzés, a téma és a terület jórészt kiaknázatlan. A helynevek kiváló alapot szolgáltatnak korpuszok összeállításához, ugyanis maguk a nyelvi egységek kicsik, viszont rengetegféle adatot lehet hozzájuk kódolni (pl. a település nevének és a név nyelvészeti jellemzőin kívül a méretét, típusát, demográfiai jellemzőit, stb.) ezáltal tágabb kontextusban és tágabb összefüggésekben lehet láttatni a helynevek jellemzőit és akár kialakulásukat is. Ezen felül pedig a (hibrid) helynevek kialakulásának szociolingvisztikai tulajdonságait is érdemes vizsgálni, valamint a nevek fonológiai, morfológiai és szemantikai jellemzői is ígéretes kutatási területek, főként az összetételek elhomályosulására koncentrálva.

Irodalomjegyzék

- Clark, Cecily. 1991. "Towards a reassessment of "Anglo-Norman influence on English place-names." In: Ureland & Broderick 1991: 275-293.
- Coates, Richard. 2006. "Afon Ystwyth and onomastic sound change." *Anuario del Seminario de Filología Vasca "Julio de Urquijo"*. 40 (2006): 265-272.
- Colman, Fran. 1992. *Money Talks: Reconstructing Old English*. Berlin: Mouton de Gruyter.
- Ekwall, Eilert. 1980. *The Concise Oxford Dictionary of English Place-Names*. Fourth Edition. Oxford: Clarendon Press.
- Fekete, Tamás. 2015. "Anglo-Scandinavian code-mixing in English place-names." *Studia Anglica Posnaniensia*. 50.4 (2015): 5-23.
- Fellows-Jensen, Gillian. 1972. *Scandinavian Settlement Names in Yorkshire (SSNY)*. Copenhagen: Akademisk Forlag.
- Fellows-Jensen, Gillian. 1978. *Scandinavian Settlement Names in the East Midlands (SSNEM)*. Copenhagen: Akademisk Forlag.
- Fellows-Jensen, Gillian. 1985. *Scandinavian Settlement Names in the North West (SSNNW)*. Copenhagen: C. A. Reitzels Forlag.
- Hough, Carole. 2012a. "Celts in Scandinavian Scotland and Anglo-Saxon England: Place-names and language contact reconsidered." In: Stenroos, Mäkinen & Særheim 2012: 3-22.
- Mills, Anthony David. 2011. *A Dictionary of British Place-Names*. First Revised Edition. Oxford: Oxford University Press.
- Muysken, Pieter. 2000. *Bilingual Speech: A typology of code-mixing*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Myers-Scotton, Carole. 1983. "The negotiation of identities in conversation: a theory of markedness and code choice." *International Journal of the Sociology of Language*. 44 (1983): 115-136.
- Myers-Scotton, Carole. 1989. "Codeswitching with English: types of switching, types of communities." *World Englishes*. 8.3 (1989): 333-346.
- Myers-Scotton, Carole. 1993. *Duelling Languages: Grammatical Structure in Codeswitching*. Oxford: Clarendon.
- Stenroos, Merja, Martti Mäkinen & Inge Særheim (eds.). 2012. *Language Contact and Development around the North Sea*. Amsterdam: John Benjamins.
- Townend, Matthew. 2002. *Language and History in Viking Age England: Linguistic Relations between Speakers of Old Norse and Old English*. Turnhout: Brepols.

Ureland, Per Sture & George Broderick (eds.). 1991. *Language Contact in the British Isles: Proceedings of the Eighth International Symposium on Language Contact in Europe, Douglas, Isle of Man, 1988*. Tübingen: Max Niemeyer Verlag.

Vennemann, Theo. 2011. "English as a contact language: typology and comparison." *Anglia*. 129. (2011): 217-257.

A szerző publikációi és konferencia-előadásai

PUBLIKÁCIÓK

- Fekete, Tamás. 2013a. "A Hungarian CrossSection of linguistics." *Anglica*. 22.2 (2013): 131-142.
- Fekete, Tamás. 2013b. "Language contact and vocabulary enrichment: Scandinavian elements in Middle English. By Isabel Moskowich." *Studia Anglica Posnaniensia*. 48.2-3 (2013): 125-130.
- Fekete, Tamás. 2013c. "The Influence of Old Norse on English Inflectional Morphology and Syncretism: A contrastive investigation supported by a corpus based analysis." In: Böhm Gábor & Fedeles Tamás (ed.) *Specimina Operum Iuvenum 2*. Pécs: PTE BTK Kari Tudományos Diákköri Tanács, 84-109.
- Fekete, Tamás. 2015a. "Anglo-Scandinavian code-mixing in English place-names." *Studia Anglica Posnaniensia*. 50.4 (2015): 5-23.
- Fekete, Tamás. 2015b. "The Relevance of contextualization and the cognitive understanding of semantic change." *Eger Journal of English Studies*. 15 (2015): 23-33.

KONFERENCIA-ELŐADÁSOK

- 2013** 11. Hungarian Society for the Study of English (HUSSE) konferencia
The Influence of Old Norse on English
ELTE, Budapest, január 24-26.
- 2013** 3. Central European Conference in Linguistics for
Postgraduate Students (CECIL'S) konferencia
*A Contrastive Investigation of the Contact between Old Norse
and Old English in the Light of a Corpus Based Analysis*
poszter prezentáció
PPKE, Piliscsaba, augusztus 22-23.
- 2014** 1. Historical Code-switching: The Next Step
(HICS) konferencia
Anglo-Scandinavian Code-mixing in English Place Names
University of Tampere, Finnország, június 11-13.
- 2015** 12. Hungarian Society for the Study of English (HUSSE) konferencia
Code-switching in English-Scandinavian Hybrid Place-names
DE, Debrecen, január 29-31.